ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ସତେଇଶ

ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ସ୍ଥାପନ: ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-01-01

ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନଟି *Early Writings* ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଓ ପ୍ରୟୋଗର ଅଧୀନ, ଯାହା ସତ୍ୟବାଣୀକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ବର୍ଷକ୍ରମେ Future for America ଦ୍ୱାରା ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଅନେକଥର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆମେ ଏହାକୁ "increase of knowledge" ଅଧ୍ୟୟନରେ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛୁ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "the time of the end" ସମୟରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସକୁ ଆଲୋଚନା କରେ, ଯାହା ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ଏହା ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ମୋଶାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ, ତାହା ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ "ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍" ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଏହା ସହିତ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର "ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍"ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବରୂପ ଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଦିଗ ହେଉଛି ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଯେ, ସେ କେବଳ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ ଗୁପ୍ତ ରହିଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମାତ୍ର ଉନ୍ମୋଚନ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା, ସେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଯେ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ମୂଳ ବୁଝାମଣାଠାରୁ ଅଧିକ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ।

> "ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ସମୟରେ, ଯିହୂଦୀମାନେ ପରମ୍ପରା ଓ କଳ୍ପକଥାର ଆବର୍ଜନାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଆବୃତ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟାରୁ ପୃଥକ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ଉଦ୍ଧାରକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ପୋଷିତ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଆବର୍ଜନାକୁ ଅପସାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ଖାଚାରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ଯଦି ଉଦ୍ଧାରକ ଏବେ ଆମ ପାଖକୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେପରି ଆସିଥିଲେ ସେପରି ଆସନ୍ତାନ୍ତେ, ସେ କ'ଣ କରିଥାନ୍ତେ? ପରମ୍ପରା ଓ ଆଚାର-ବିଧିର ଆବର୍ଜନାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଳ ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ କରିଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ। ସୁସମାଚାରରେ ଆମ ପାଖରେ କିପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛି!" Review and Herald, June 4, 1889.

ଆଜି ଧୂଳି ପୋଛୁଥିବା ମଣିଷ (ଖ୍ରୀ ୍ଷ୍ଟ) ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ର ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହ (ଖ୍ରୀ ୍ଷ୍ଟ) ସମ୍ପ ାଦନ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି "ପରମ୍ପ ରା ଓ ଆଚାର-ବିଚାରର ଅବର୍ଜନାକୁ ସାଫ କରିବାର ଏକ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ " ସମ୍ପ ାଦନ

କରୁଛନ୍ତି। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପେଟିକାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ସଜାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାଣିଗୁଡ଼ିକ ଅବର୍ଜନା ଓ ନକଲି ରତ୍ନମାଣିଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେହି ରତ୍ନମାଣିଗୁଡ଼ିକୁ ଅବର୍ଜନାରୁ ବାହାର କରାଯାଇ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରବର ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ପୁନର୍ବାର ରଖାଯିବାକୁ ଥିଲା; କାରଣ ମିଲର ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ରତ୍ନମାଣିଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ଦେଖିଥିବାବେଳେ ସେ "ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଧ୍ୱନି କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଧ୍ୱନି" ତାଙ୍କୁ ଜାଗାଇଦେଲା। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ 1847 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରବର ତିନି ବର୍ଷ ପରେ; ତେଣୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କର ଜାଗ୍ରତ ହେବା ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରବ। ସେହି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରବକୁ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅତଳ କୁଣ୍ଡରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ପଶୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମୃତ ଶୁଖିଲା ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ର ଗଠିତ ହେଲେ, ପରେ ପ୍ରାଣ ପାଇଲେ, ଏବଂ ତାପରେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେଲେ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ପୂରଣ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ଉପତ୍ୟକାରେ, ଯାହାକୁ ସେ "ତାଙ୍କର କକ୍ଷ" ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି।

ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପ୍ରଭୁ ମିଲରଙ୍କୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା ଯେ କାଳକ୍ରମେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୁତି ଯିବ। ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାର ଆବର୍ଜନାକୁ ହଟାଇବାର ଏହି ଘଟଣାଟି ହେଉଛି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପୂରଣକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲେ।

ଯିହୂଦୀମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଳ ସତ୍ୟକୁ" ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରିଥିଲେ," ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ "ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା।" ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଆବିଷ୍କାର, ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପୁନଃସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟକୁ "ସତ୍ୟର ଗଠନରେ" ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ "ସତ୍ୟର ଗଠନ" ଥିଲା ପୌରାଣିକତା ଓ ପାପାତ୍ତ୍ୱର ଦୁଇଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା। ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ "ସତ୍ୟର ଗଠନ" ହେଉଛି ଡ୍ରାଗନ, ପଶୁ, ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି।

> "ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଚିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଏତେ ବଡ଼ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସତ୍ୟ ଏତେ ଗଭୀର ଭାବେ ପକଡ଼ ନେଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ସେହି ଆଲୋକକୁ ବୁଝି ପାରୁନଥିଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ପରମ୍ପରାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେମାନଙ୍କରେ ନଥିଲା। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରଥା ଓ ଉଦ୍ଭାବନଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କରି ରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୌରବର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କଲେ। ଏହି ସମାନ ଆତ୍ମା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ବିମୁଖ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରା ବିଚଳିତ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ। ମାନବଜାତିରେ ସଦା ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବାର ଏକ ଅବିରତ ପ୍ରବଣତା ରହିଛି, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ମାନବୀୟ ଧାରଣା ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ କରି ଧରିବାକୁ ଝୁକିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଦିବ୍ୟ ଓ ନିତ୍ୟତାସ୍ୱରୂପ ବସ୍ତୁକୁ ନ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଏ।" Counsels on Sabbath School Work, 47.

ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଜି ଜଗତକୁ ଆସନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ମାନବୀୟ ଧାରଣା ଓ ଜ୍ଞାନର ଉନ୍ନତିକରଣର "ଠିକ୍ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା"କୁ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ଯାହା ସତ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ପରମ୍ପରାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଧୂଳି-ବ୍ରୁଶ ମଣିଷ ରୂପେ ଆସନ୍ତି। ଧୂଳି-ବ୍ରୁଶ ମଣିଷ ଭାବେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ଡାକର ଘୋଷଣାରେ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ମୂଳ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ଚମକିଉଠିବ।

ମିଲରଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟ ର ରୂପରେଖା ହେଉଛି ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତ ିର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଗଠନ, ଏବଂ Future for America କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟ ର ରୂପରେଖା ହେଉଛି ତିନୋଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତ ିର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଗଠନ। ସେହି ପେଟିକାସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଥିବା "ଚାବି" ହେଉଛି ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧ ତି, ଯାହା ଉନେ୍ମାଚିତ ହୋଇ ମିଲରଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ Future for America କୁ ମଧ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଜ୍ଞାନର ଚାବି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛିନି ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଜ୍ଞାନର ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲେ। ରବ୍ବୀମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପ୍ରାୟଃ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ଦରିଦ୍ର ଓ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନାଶ ପାଇବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ନିଜ ଉପଦେଶମାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକେବାରେ ଅନେକ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିନଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ମନ ଭ୍ରମିତ ନ ହେଉ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ପୃଥକ୍ କରିଥିଲେ। ଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ମନରେ ଗାଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥାନ୍ତା, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କରେ ଥିବା ପୁରୁଣା ଓ ପରିଚିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପୁନରୁକ୍ତିକୁ ସେ ଅବହେଳା କରିନଥିଲେ।"

"ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟ-ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଶତ୍ରୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ଯଥୋଚିତ ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇ, ଭ୍ରାନ୍ତିର ଗଠନରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରି ସତ୍ୟର ଗଠନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା। ଜଗତକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ, ଶୈତାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ଦ୍ୱାରା, ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଅବଶେଷ-ସ୍ତୁପରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ, ସଜୀବ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବାକୁ ଓ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅଚଳ ରହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଏହି ପୁରାତନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସିକୁ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶଟିକେ ମଧ ଧାର ନେଇବା ବିନା ବ୍ୟବହାର କରିପାରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସେସବୁର ଆଦିସ୍ରଷ୍ଟା ଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଢ଼ିର ମନ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେ ସତ୍ୟମାନ ମୃତପ୍ରାୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପୁନର୍ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରି ଜୀବନ୍ତ କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିମାନଙ୍କ ଉପକାରାର୍ଥେ ଅଧିକ ସଶକ୍ତ ହେଉ। ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆବର୍ଜନାର ଢେଉଁରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି, ପୁନଃ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମୂଳ ସତେଜତା ଓ ଶକ୍ତିଠାରୁ ମଧ ଅଧିକ ତାଜାପନ ଓ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଜଗତକୁ ଦେବାର ଶକ୍ତି ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଥିଲା।" Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

ଶେଷ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଏହା ଧାନଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ କୁଞ୍ଜି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେହି କୁଞ୍ଜି ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ମିଲରଙ୍କ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନର କୁଞ୍ଜି ପୁରାତନ ଓ ନବ ନିୟମର ସନ୍ଦୁକକୁ ଖୋଲିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଉପସଂହାରରେ, ସେହି ସନ୍ଦୁକ ଅଧିକ ବଡ଼ ଅଟେ। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନର କୁଞ୍ଜି କେବଳ ପୁରାତନ ଓ ନବ ନିୟମକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ ଖୋଲିଥାଏ। ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ମୋହର-ଉନ୍ମୋଚନ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯିଏ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଧୂଳି-ବ୍ରୁଶଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଧୂଳି-ବ୍ରୁଶଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ।

"ପ୍ର ଭୁ ଜାନୁଆରୀ 26 ତାରିଖରେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଲେ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣ ନା କରିବି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କିଛି ଲୋକ ମୂଢ଼ ଓ ନିଷ୍କ୍ରି ୟ ଥିଲେ; ସେମାନେ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧ ଜାଗୃତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଯେ ସମୟରେ ବସବାସ କରୁଛୁ, ସେହି ସମୟକୁ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରୁନଥିଲେ; ଏବଂ 'ମଳିନତା-ବ୍ରୁଶ' ସହିତ ଥିବା 'ମନୁଷ୍ୟ ' ପ୍ର ବେଶ କରିଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ଲୋକ ବହିଯାଇବାର ବିପଦରେ ଥିଲେ। ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ବିନୟ କଲି

ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥୋଡ଼ା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଭୟାବହ ବିପଦ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରନ୍ତି। ଦୂତ କହିଲେ, 'ବିନାଶ ଏକ ପ୍ରବଳ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟା ପରି ଆସୁଛି।' ମୁଁ ଦୂତଙ୍କୁ ବିନୟ କଲି ଯେ ସେ ଏହି ଜଗତକୁ ଭଲପାଉଥିବା, ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ଥିବା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ, ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇବା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରୁଣା କରନ୍ତୁ ଓ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବରେ ନାଶ ପାଉଥିବା ଭୁଖା ମେଷମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଯାଇପାରିବ।"

"ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଅଭାବରୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମରୁଥିବା ଦେଖୁଥିଲି, ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା କେହି କେହି ଲୋକ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସାଧନ ରୋକି ରଖି, ସେମାନଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ଦେଉଥିଲେ; ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାଦାୟକ ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଦୂତଙ୍କୁ ବିନୟ କଲି ଯେ, ସେହି ଦୃଶ୍ୟଟି ମୋଠାରୁ ହଟାଇଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର କିଛି ଅଂଶକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲା, ଯଥା ଯୁବକଟିଏ ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା, [Matthew 19:16–22.] ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ; ଏବଂ ଶୀଘ୍ରହିଁ ଉପଚିଯାଉଥିବା ପ୍ରହାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଝାଡ଼ି ନେଇଯିବ, ଏବଂ ତେବେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବଳିଦାନ କରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବ।" Review and Herald, April 1, 1850.

"ଉଫାନିଆ ଚାବୁକ" ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଧୂଳି-ଝାଡ଼ୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ସେ ଯେତେବେଳେ କକ୍ଷକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରି ସାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ବଡ଼ କାସ୍କେଟ୍‌ଭିତରେ ପକାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଅନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନି ଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବୋଲି ପାଇଯାଇଥିଲେ।

ଏବେ ରାଜା ଯେ ସମୟ ସମାପ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନପୁଂସକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନବୂଖଦ୍‌ନେତ୍ସରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲା। ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟ, ମୀଶାଏଲ ଓ ଅଜରିୟଙ୍କ ସଦୃଶ କେହି ମିଳିଲେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲେ। ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝିବାର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବୋଲି ପାଇଲେ। ଦାନିଏଲ 1:18–20.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ସେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ନବୂଖଦ୍‌ନେଜର ନ୍ୟାୟ କଲେ; ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ମୂଳ ଏବଂ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବାବେଳେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ସମୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ। ସତ୍ୟମାନେ, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝୁଥିବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ସମୟରେ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅଟେ।

"ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୂରକୁ ସାରି ଦେଉଛ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଉତ୍ତରବର୍ଷା [ହଠାତ୍ ଯେପରି] ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ ପରି, ଏବଂ ଦଶଗୁଣ ଶକ୍ତି ସହ ଆସୁଥିଲା।" Spalding and Magan, 5.

ମୂଳ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପନ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଏହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏକବାର ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ମୂଳ ସତ୍ୟମାନେ ମିଲର ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଥିବା ସମୟଠାରୁ "ଦଶଗୁଣ" ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଅନ୍ତି। ଯେ ବିବେକୀମାନେ ମୂଳ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ପଦ୍ଧତିର ଚାବିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବାବିଲୋନର ପଦ୍ଧତିକୁ ଭୋଜନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ "ଦଶଗୁଣ" ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏକ ଅନୁଭବ ଲାଭ କରନ୍ତି। ଯେମାନେ ଧୂଳି-ଝାଡ଼ୁ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ବହି ନେଇଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ମୂଳ ସତ୍ୟକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଇଥିବା ପରମ୍ପରା ଓ ରୀତି-ନୀତି ସହିତ ଆସକ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ

ପରମ୍ପ ରାଗତ ଓ ରୀତି-ନୀତିଗତ ତ୍ରୁ ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଆସକ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତ ି, ସେସବୁ ସହିତ ସେମାନେ ମଧ ଶୁଦ୍ଧ ିକରଣରେ ବାହାର କରାଯାଆନ୍ତ ି।

ଏକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ।

> "ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାହାର ଲେଖକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାରେ, ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଦାତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। କାଠ କିମ୍ବା ପାଥରର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବା ପରି, ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ମଧ ଏକ ପ୍ରତିମା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସେତେଇ ସହଜ।" The Great Controversy, 584.

ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରକାଶନ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ସେହି ପ୍ରକାଶନ ମାଟି ଝାଡୁଥିବା ଲୋକଟିଏ ଯେବେ ମାଟିକୁ ଝାଡ଼େ ସେତେବେଳେ ସେ କ'ଣ ସାଧନ କରେ, ତାହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଜୋର ଦେଇ ପ୍ରକାଶ କରେ।

> ଏଫ୍ରାଇମ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତାହାକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ। ହୋଶେୟ 4:17।

ତୁମେ ଯାହା ଖାଅ, ତୁମେ ସେହି ହୁଅ—ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଦାହରଣରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି। "ମୂର୍ଖ ଓ ନିଷ୍କ୍ରିୟ" ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଚିନ୍ତା, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅଭାବ ଏବଂ "ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ"ର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକହୀନତା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଏହି ଚିନ୍ତା ଥିଲା ତାଙ୍କ ଦିନ ଓ ଯୁଗର କୁଟତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଏକ ପ୍ରକାଶ; ସେମାନେ ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନୁଦୃଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଆସିଛି।

> "ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏବଂ ଫରିଶୀମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଧାରଣା ଏବଂ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ରୀତି-ନୀତି ଏବଂ ନୀତିବାକ୍ୟମାନେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ କଠୋର ଏବଂ ଦାବିଶୀଳ ହୋଇଯାଉଥିଲା। ଏହାର ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ, ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହରାଙ୍କିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଦୃଶ ହୋଇପଡ଼ିଲା, ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାରୁ ବନ୍ଦ ରହିଲା।" Signs of the Times, May 17, 1905.

୧୮୬୩ ଠାରୁ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଉପରେ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଅନ୍ଧକାର ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହରାଙ୍କିତ ଥିବା ଏକ ପୁସ୍ତକ ସଦୃଶ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ଅମୋହରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ତ୍ରି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହାର ଶେଷରେ ଯେମାନେ ଆପଣାଙ୍କର ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର-ଆଗମନଶୀଳ ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଭାସିଯାଆନ୍ତି।

> "ଆମ ପାଖରେ ଜଣେ ଅନନ୍ତ ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ସତ୍ୟର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରମ୍ପରାର, ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାମତର, ଏପରିକି ସେସବୁର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉତ୍ସ ସ୍ୱୟଂ ଶୟତାନ, ସେହି ଆବର୍ଜନାର ବିଶାଳ ତଳେ ପୋତି ରହିଛି। ତାହାର ଯୁକ୍ତିଚାଳନା ମାନବମନର ଉପରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଶକ୍ତି ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ଯେପରି ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୂଲ୍ୟକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦିଏ। ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହମନ୍ତ୍ର ପକାଇଦେଇଛି, ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି।" Review and Herald, August 16, 1898.

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱ ପ୍ନ "ମୂଳ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ"ର ସ୍ଥ ାପନାର ଇତିହାସ, ପରବର୍ତ୍ତ ୀକାଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ, ଏବଂ ପଛରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପୁନଃସ୍ଥ ାପନାକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରେ। ଅନୁଗ୍ର ହକାଳର ସମାପ୍ତ ିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ "ଧୂଳି-ବୁରୁଶ ଧାରୀ ବ୍ୟ କ୍ତ ି" ଏହି ପରିଦୃଶ୍ୟ ରେ ପ୍ର ବେଶ କରେ, ମୂଳ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥ ାପନ କରେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ "ଦଶଗୁଣ" ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱ ଳ

କରେ। ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ଇତିହାସକାଳରେ ଘଟେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ହାକ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ଯେପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବରୁ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରେ ଏବଂ ପୃଥକ କରେ। ଯେତେବେଳେ ମଣିମୁକ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ପୁଣି ଫିଙ୍ଗାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଥାଏ, କାରଣ ସେହି ଘଟଣା ମଝିଆ ଘର "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ" ସଫା କରାଯାଇସାରିବାର "ପରେ" ଘଟେ।

> "ଭ୍ରାନ୍ତିର ଧୂଳି ଏବଂ ଆବର୍ଜନା ସତ୍ୟର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଢାକି ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମୀମାନେ ଏହି ଧନରାଶିଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିପାରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ହଜାରହଜାର ଲୋକ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ବିସ୍ମୟ ସହ ନିହାରିବେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ନମ୍ର କର୍ମୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବେ, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇବେ, ଏବଂ ହଜାରହଜାର ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ, 'ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ତୁମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବି।' ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଅଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଅବହେଳିତ ରହିଆସିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟର ପ୍ରକାଶିତ ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକରୁ ଦୀପ୍ତିମାନ ଭାବେ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ। ସାଧାରଣତଃ ସେହି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପଦଦଳିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; କିନ୍ତୁ 'ଜ୍ଞାନୀମାନେ,' ଅର୍ଥାତ୍‌ଯେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ସେମାନେ ବୁଝିବେ। ପୁସ୍ତକ ଖୋଲାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣା ସମୟରେ, ଯିଏ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥାଏ, ହଜାରହଜାର ଲୋକ ସେହି ମୋହମୟ ସ୍ଥବିରତାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, ଯାହା ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଜଗତକୁ ବନ୍ଧି ରଖିଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟକୁ ଦେଖିବେ।"
> Review and Herald, December 15, 1885.

ତାହାପରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଥିବା "ହଜାରେ ହଜାରେ" ଲୋକମାନେ ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ "ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନ" ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। "ଧୂଳି-ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍"ଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଠାରୁ ଚାଲିଆସୁଛି, ଏବଂ 2023 ର ଜୁଲାଇଠାରୁ ତାହା ଆଉ ଅଧିକ ଭାବେ ଚାଲିଆସୁଛି।

> "ପ୍ରେରିତ କହନ୍ତି, 'ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପାଇଁ, ତିରସ୍କାର ପାଇଁ, ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ, ଧର୍ମିକତାରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପକାରୀ ଅଟେ; ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେଉ, ସମସ୍ତ ସତ୍କର୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହେଉ।' ବାଇବେଲ ନିଜେ ନିଜର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର। ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଏମିତି ଚାବି ସିଦ୍ଧ ହେବ ଯାହା ଅନ୍ୟ ଅଂଶମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିବ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ବାକ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ଅର୍ଥ ଉପରେ ଆଲୋକ ପଡ଼ିବ। ଏକେ ବିଷୟକୁ ନେଇଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାଠମାନଙ୍କୁ ତୁଳନା କରି, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରିବାଦ୍ୱାରା, ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ।"
>
> "ଅନେକେ ଭାବନ୍ତି ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ପ୍ରାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର-ଟୀକାଭାଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନିଅବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଆମେ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଟୀକାଭାଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟର ବିପୁଳ ସମୂହର ତଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବିବେକଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ବାଇବେଲରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଏକ ସମୁଦାୟ ରୂପେ ମଣ୍ଡଳୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଛିଟିଏ-ଫଟିଏ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସତ୍ୟର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ଗାଠିବା ପାଇଁ କେତେ ଅଳ୍ପ କରିଛି! ସତ୍ୟର ରତ୍ନମାନେ, ଯେପରି ଅନେକେ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ପଡ଼ି ନଥାଆନ୍ତି। ଅଶୁଭ ସଂଘବଦ୍ଧତାରେ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଜ୍ଞାଶକ୍ତି ସଦା ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲୋପ ରଖିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମତାମତକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛି। ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକକୁ ଧୂସର କରିବା ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ନିଜ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଲାଗାଇଦେଉଛି; କାରଣ ସେ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତୁ, 'ଏହାହିଁ ପଥ, ଏହି ପଥରେ ଚାଲ।'"
>
> "ସତ୍ୟର ରତ୍ନମାଣିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶନର କ୍ଷେତ୍ର ସାରା ଛିଟିଯାଇ ପଡ଼ିଛି; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାନବୀୟ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ତଳେ, ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ କଥା ଓ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ତଳେ ଚାପି ପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରାୟୋଗିକ ଭାବେ ଅବହେଳା କରାଯାଇଛି; କାରଣ ଶୟତାନ ଜଗତକୁ ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ଯେ,

> ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ କଥା ଓ କୃତିଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ର। ଅନନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଲୋକମଣ୍ଡ ଳମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟ ିକଉ ି। ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର ଜଗତକୁ ସୁସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତ ି। ଏହି ଦିବ୍ୟ ସାଧନ ଦ୍ୱ ାରା, ଯେମାନେ ଜୀବନର ଝରଣା ପାଖକୁ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ସାନ୍ତ୍ୱ ନା ଓ ନିରନ୍ତ ର ଆଶ୍ୱ ାସନର ଆନନ୍ଦ ମୟ, ସତେଜକାରୀ ଝରଣାମାନେ ଉଦ୍ଘ ାଟିତ ହୋଇଛନ୍ତ ି। ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅନେ ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସତ୍ୟ ର ଶିରାଗୁଡ଼ିକ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମ ିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମ ିକ ଭାବରେହି ବୁଝାଯାଏ। ଅଶୁଭତାରେ ଆବୃତ ମନମାନେ, ଯେପରି ସତ୍ୟ ଯୀଶୁରେ ଅଛି, ସେହି ସତ୍ୟ ର ମୂଲ୍ୟ କୁ ଅନୁଭବ କରିପାରେ ନାହିଁ।” Review and Herald, December 1, 1891.

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଧୂଳି-ଝାଡୁ ଧରିଥିବା ମଣିଷରୂପେ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଦ୍ୱିମୁଖୀ ଅଟେ। ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଦୂର କରିବା, ଏବଂ ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା। ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଦୂର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିମୁଖୀ ଅଟେ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଜଣାଳା ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଝାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ, ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତି ନିଜ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନେଇଯାଏ, ଯେମାନେ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଆସକ୍ତ ରହିବାକୁ ବାଛନ୍ତି। ଧୂଳି-ଝାଡୁ ଧରିଥିବା ମଣିଷ ଯେ ବିଭାଜନର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରେ, ତାହାକୁ ଯିରିମିୟ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମୀମାନେ ଏହି ଧନରାଶିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିପାରିବେ, ଯାହା ଫଳରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭୟଭକ୍ତି ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ନିହାରିବେ।”

> ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ସଦୃଶ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 15:19।

ଯିରେମିୟାର ଏହି ଅଂଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ 2020 ଜୁଲାଇ 18 ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରୁଛି। କେବଳ “ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍” ମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନୀଚରୁ ପୃଥକ କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଯିରେମିୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯେମାନେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ କି ଫେରିବେ ନାହିଁ—ଏହି ବିଷୟରେ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଉଥିବା ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିନଥିଲେ, କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚାଲୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଫେରିବାର କୌଣସି କାରଣ ରହୁନଥାନ୍ତା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ମୁଖପାତ୍ର ହୋଇଯାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନୀଚରୁ ପୃଥକ କରିବାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିବେ। “ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍”ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଆବଶ୍ୟକ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ “ଡର୍ଟ ବ୍ରଶ୍ ମ୍ୟାନ୍”ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଖଳିଆନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି।

> “ଏହି ପରିଶୋଧନର ପ୍ରକ୍ରିୟା କେତେ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ, ମୁଁ କହିପାରିନି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଛକୁ ଟାଳାଯିବ ନାହିଁ। ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ଛାଜଣୀ ଅଛି, ସେ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ନୈତିକ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ। ସେ ନିଜ କଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ।” Testimonies to Ministers, 372, 373.

ଅନ୍ତିମ “ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା” ୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଏହା ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ।

> “ମଲାଖି 3:1–4 ଉଦ୍ଧୃତ।”

> “ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଗୋଟିଏ ଶୋଧନ ଓ ପବିତ୍ର ୀକରଣର ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଚାଲିଛି, ଏବଂ ସେନାପତି ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ନିଜ ହସ୍ତ ଲଗାଇଛନ୍ତ ି। ଏହି ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଆତ୍ମ ା ପାଇଁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ , କିନ୍ତୁ ଅଶୁଚିତା ଦୂର ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟ କ। ପରୀକ୍ଷ ାମାନେ ଅତ୍ୟ ାବଶ୍ୟ କ, ଯେପରି ଆମେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛ ାରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ଆମ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ନ ିକଟକୁ ଆଣିତ ହେବୁ, ଯାହାଦ୍ୱ ାରା ଆମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଧାର୍ମିକତାରେ ଗୋଟିଏ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରିବୁ। ଆତ୍ମ ାକୁ ଶୋଧନ ଓ ପବିତ୍ର କରିବାର ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିବା ଉଚିତ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ

> ତାଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏତେ ନମ୍ର, ଏତେ ଆତ୍ମ-ମୃତ ହୋଇନଥିବେ ଯେ, ସକ୍ରିୟ ସେବା ପାଇଁ ଡାକାଯିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଉପରେ ନିବିଡ଼ ରହିବ।" Review and Herald, April 10, 1894.

ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ମୂଳ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଛିତରିଯାଇଥିବା ଏକ ଜନଙ୍କର ସମକାଳୀନ ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ମୂଳ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁତି ରଖାଯିବାକୁ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ "ଛିତରିଯାଇଥିବା" ବୋଲି ଯେ ପରିଭାଷା ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ଭାଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ। "ଛିତରିଯାଇଥିବା" ଶବ୍ଦଟି "ସାତ ସମୟ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ "ସାତ ସମୟ"ର "ଛିତରିଯିବା" ବିଷୟରେ ଅଟେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କୁ 1798 ମସିହାରେ, ଅନ୍ତ୍ୟ ସମୟରେ, ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି। ମିଲର 1798 ମସିହାରେ "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ"ର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମତଭେଦ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଉ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନେ ଆମର ମତ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମୁଖ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମେ ଶାନ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ରହିପାରୁ; କାରଣ ସତ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ସହନ କରିବ। ଯେତେ ଅଧିକ ଏହାର ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯିବ, ସେତେ ଅଧିକ ଏହାର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ପ୍ରଭୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଅସନ୍ତୋଷର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କଠୋରତା ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାର ଗନ୍ଧ ଥାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସହିତ ମତଭେଦ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବମାନ ଓ ନିନ୍ଦା ନିକ୍ଷେପ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧମ ଆଲୋକରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିଜର ତିରସ୍କାର ରଖନ୍ତି। ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଦେଖେ, ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗ ଫରିସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲା, ଏବଂ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି—ଉଭୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ। ସତ୍ୟର ଶତ୍ରୁମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଭ୍ରମରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିଭାବେ ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ତଳେ ପକାଇଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବର୍ଜନାରେ ଢାକିଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାହା ପରାଜିତ ହୋଇଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର କିଛି ବିଶ୍ୱସ୍ତଜନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିବେ, ଯେଣ୍ଡ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୃଥିବୀରେ ଥିବାବେଳେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି—ଅବର୍ଜନାକୁ ହଟାଇଦେବେ, ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟର ଗଠନରେ ତାହାର ଯଥୋଚିତ ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବେ।"

> "ଯେଉଁ ସମ୍ମିଳନୀମାନଙ୍କରେ ସତ୍ୟ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ହୁଏ, ସେଠାରେ ଏମିତି ଲୋକ ରହିବେ ଯେମାନେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଧାରଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ବିରୋଧ କରିବେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହିଭାବେ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଭୁଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବାଗ୍ରହଶୂନ୍ୟ କାନରେ ଶୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ବୁଝିପାରିବେ, ଏବଂ ଯାହା କୁହାଯାଉଛି ତାହାକୁ ବିକୃତରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କିମ୍ବା ଭ୍ରାନ୍ତ ଅର୍ଥକରଣ ନ କରନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ଯୁଗର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଅଛି, ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ଓ ମହାନ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ, ତଥାପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରହିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରୀ ହେବ। ସେମାନେ ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରହିବାକୁ ସାହସ କରନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏକାକୀ ଠିଆ ହେବାକୁ ଡାକ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାନ୍ତେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହସିକତାର ସହିତ, ପବିତ୍ରତା ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତତାରେ ଅବିଚଳ ରହିବାକୁ, ଏବଂ ଧର୍ମର ଅକଳୁଷିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥାନ୍ତେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିକାରଣରେ ନ୍ୟାୟର ପକ୍ଷରେ ସଂଘର୍ଷ କରିବାରେ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତେ ଯେ, ନ୍ୟାୟ ହେଉଛି ନ୍ୟାୟ, ଯଦିଓ ନ୍ୟାୟ ରାସ୍ତାରେ ପତିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସମତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନଥାଏ। ସେମାନେ ବୁଝିପାରିଥାନ୍ତେ କ'ଣ ପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ମଳ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ସହିତ ସମଞ୍ଜସ; ଏବଂ ଆତ୍ମା, ବାକ୍ୟ, କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ସର୍ବଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଫେରିଯାଇନଥାନ୍ତେ, ଯଦିଓ ସେମାନେ କେବଳ ଅଜ୍ଞତାର

ବିରୋଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶିକ୍ଷ ିତ ଓ ଅନୁଭବୀମାନଙ୍କ ର ବିରୋଧରେ ମଧ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତେ , ଯେମାନେ କୁତର୍କର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟ ବହାର କରି ସେମାନଙ୍କ ୁ ନିରବ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କରୁଥିଲେ। ସତ୍ୟ ର ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଭୁଲର ଏହି ସମସ୍ତ ସଂଘର୍ଷ ମଧ ରେ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷ ିତ ରହିଥାନ୍ତେ , ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ପଥ ରକ୍ଷ । କରିବାକୁ ସକ୍ଷ ମ ହୋଇଥାନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କିଛି କହିପାରୁନଥାନ୍ତେ କିମ୍ ା ପ୍ର ତିରୋଧ କରିପାରୁନଥାନ୍ତେ । ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ପ୍ର ତି ଏକ ପାଷାଣସମ ଅବିଚଳ ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତେ , କାହା ସହିତ ମଧ ସମଝୌତା କରିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥାନ୍ତେ , ତଥାପି ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ିୟାନଙ୍କ ୁ ଯେ ଆତ୍ମ୍ । ଚିହ୍ନ ିତ କରିବା ଉଚିତ୍, ସେହି ଆତ୍ମ୍ ାକୁ ରକ୍ଷ । କରିଥାନ୍ତେ ।”

“ଯେଉଁଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ, ସେ ପବିତ୍ର ଓ ସାଧାରଣର ମଧରେ ଭେଦ କରିବ, ଏବଂ ଜଣେ ମଣିଷର ଚରିତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧରି ରହିବ; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଛନ୍ତି, ‘ତାଙ୍କର ଫଳଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବ।’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିରୋଧର ମଧରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବ। ସେ ଚାଟୁକାରିତାକୁ ଅବହେଳା କରିବ, କାରଣ ଏହା ଶୟତାନଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି। ସେ ଅଭିଯୋଗକୁ ଘୃଣା କରିବ, କାରଣ ଏହା ଦୁଷ୍ଟଜନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର। ସେମାନେ ଇର୍ଷ୍ୟାକୁ ପୋଷଣ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆତ୍ମୋନ୍ନତିରେ ଲିନ ହେବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱର ଓ ମଣିଷର ଶତ୍ରୁର ଲକ୍ଷଣ। ସେମାନେ ଗୁପ୍ତଚରରୂପେ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି କାମ କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ ଘୃଣିତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପ୍ରଶ୍ନର ବନ୍ୟା ନେଇ ଚଲିବେ ନାହିଁ, ଯେପରି ଯିହୂଦୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥାରେ ଫସାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଅନେକ କଥା କହୁନ୍ତୁ ବୋଲି ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ କଥାକୁ ଆଧାର କରି ତାଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ କରିପାରନ୍ତି।” Home Missionary, September 1, 1894.